

РАДОВАН М. МАРИНКОВИЋ
ДЕЛИМИР СТИШОВИЋ

СТАНОВНИШТВО ТРНАВЕ

Радован М. Маринковић
УЦ 32000 Чачак
Радике Понгића 8

UDK: 312.92 (497.11)

*Данило Ковачевић-Чекеревац њривр[емени]
жиџељ њрнавски... Несџи zde рожден... Досе-
љен у м[есе]цу марџу.*

Трнава, умро 1869.¹

Трнава, једно од већих села у општини Чачак, простире се од подгорине планине Јелице до Западне Мораве. Ова река чини северну границу села, источно су Балуга (трнавска) и Виљуша, југозападно планина Јелица (иза које је драгачевско село Горачићи), а западно – Атеница.

Трнава је стара словенска реч (мада има у себи и понечег келтског). У овом или сличним облицима јавља се у више словенских зема-

1. Међуопштински историјски архив у Чачку (МИАЧ), Протокол умрлих цркве у Трнави.

ља. Има претпоставки да је Трнава изведеница од речи трн (трнатоги шибља у овом селу одувек је било). Легенда, која, пак, каже да су мештани били „трн у оку“ Турцима, исувише је наивна да би се поверовало да је тако настао назив села.² У Жичкој повељи краља Стевана Првовепчаног, која је настала око 1220. године, јавља се назив Чрнава, који – као и Трнава – може да упути на тамнину, црнину, село заклоњено шумама и плашином, што се може односити и на ово насеље, посебно локалитет Старо село и околину манастира – цркве.

Морава је, иначе, келтска реч у значењу велика вода, велика река, али и девојка – река, богиња – река. Река са овим називом постоји у више словенских земаља.

Карактеристични су називи појединих потеса и локалитета. Неки упућују на људе и њихове творевине: Црквина, Биорска башта, Бискуповина, Божовића брдо, Вујовића до, Гробље, Дробњаковина, Зимовина, Илијак, Јсковина–Лазаревина, Кнежев–Богихев гроб, Крушково брдо, Марковина, Попова лука, Протића бунар, Савина стопа, Станића стублина, Славковац, Топаловина, Трашевина, Тришовина, Ђебовина, Чимбуровина, Шефовина, Босиљковац, Ђаћаровина, Будимиров луг и Баштина. Неки на природне облике: Ада, Велики вис, Мали вис, Врело, Велики прагови, Мали прагови, Дуге њиве, Клик, Криваја, Лука, Мочила, Насип, Раван, Рупавице, Раскрсница, Рујина коса, Трсине, (Х)ладна вода, Црквена лука, Чаир, Мала пољана и Врлета. Или на растиње: Бријестови, Орашац, Дрењак, Липовац, Цер и Јаворина. Има их чије порекло мештани не могу да растумаче. Требижа, Небош, Шопковац.³

Сеоска слава – обетина је на други дан Светих Тројица.

Трнава је старо насеље. Сачувани су трагови живљења на овом простору из праисторије. У другој половини XII века насеље је било у области којом је свакако управљао, столујући у Градцу (на месту данашњег Чачка), жупан Стефан Страцимир, брат Стефана Немање. Црква Светих Благовести, некадашњи манастир Врело, подигнута је у XIV веку, а данашњи храм је из XVI столећа. На локалитету Црквине, саграђена крајем XIV или почетком XV века, постојала је и црква у којој је негован култ Светог Илије (И један потес у Трнави назива се Илијак!). У тој цркви 1476. године пописан је поп Дабижив.⁴

2. Радован М. Маринковић, *Јеличке леџенде*, Чачак, 1977.

3. Казивања мештана, посебно Александра Авића, Милоша Албића, Гвоздена Живковића, Слободана Годосијевића, Станка Станојевића и Слободана Живковића.

4. *Турски кашастарски њојиси неких њодручја зајадне Србије, XV и XVI век*, приредио Ахмет С. Аличић, прва књига, Чачак, 1984.

Турски катастарски пописи из XV и XVI века „знају” за Трнаву. Године 1476. село је припадало Островици; пописани су тада: 22 дома, две удовичке куће и три млина-воденице (који су радили шест месеци). Мештани су плаћали 1.718. акчи (аспри) феудалних дажбина. Гајили су: пшеницу, конопљу и бостан, поседовали винограде, пчеле и свиње, а плаћали су и траварину и дрварину. Трнава је 1516. имала 48 домова (припадала је Магличу), а 1540. године (припадала Пожеги) – 20 домова православних житеља (уз кућедомаћине, са још седам одраслих неожењених мушкараца и два болесна старца) и две муслиманске куће; обавезе мештана износиле су 5.000 акчи. Насеље је 1572. пописано као Трново са 23 православна и једним муслиманским домом, три чифлука и једним мартолосом.⁵

Података о овом селу у XVII и XVIII веку углавном нема.

Године 1820/21. у Трнави је пописано: 49 кућа, 52 ожењена и 123 арачке главе. Касније је број житеља повећаван. Године 1982. било их је 2.130, а 1991 – 2.436.

Иначе, до иза Другог светског рата село је административно припадало трнавском срезу. Данас је у општини Чачак.

Становништво Тржаве у целини је досељеничко.

За више родова утврђено је да су овде живели у XVIII веку, а неким се готово не може утврдити ни порекло. Ово није успело ни аутору родословне монографије Тржаве Вукосаву Вулу Вукосављевићу,⁶ чије смо податке користили у овом раду, али смо дошли и до нових и свеобухватнијих сазнања.

ПРОТИЋИ (11 кућа, славе Аранђеловдан) су, како је забележио свештеник Милисав Д. Протић Гучанин,⁷ са презименом Ристовић, живели недалеко од Трнавског манастира, где је неко од њих „увек био духовник”. Изгледа да су богослужбовали и у неким светилиштима по планини Јелици, чак и у Горачићима (Драгачево), одакле су можда и доспели пре XVII века. Презиме сведочи да су им преци били попови – проте. Истина, неки су пописивани као Ристовићи и после Другог српског устанка. Има их, одсељених, и у Чачку, Крушевцу, Швајцарској и Сједињеним Америчким Државама.⁸

5. Исто, прва и друга књига, Чачак, 1984/1985.

6. Вукосав Вуле Вукосављевић, *Трнава (код Чачка). Становништво. Књига прва. Породична сјабла – родослови*, САНУ, Београд, 1997.

7. Милисав Д. Протић Гучанин, *Трнавски мученици, Авакумово и Пајсијево време*, Битол, 1939. Аутор више пута у својој књизи истиче ове податке. Њих не заобилази ни Вукосав Вуле Вукосављевић у својој књизи.

8. Подаци о одсељавању нису прецизни за све родове, јер су одсељавања одавно трајала. То посебно проучава, најављујући нову књигу, Вукосав Вуле Вукосављевић. Подаци о одсељавању добијени су од старих Трнаваца: Александра Авића, Радомира Вујовића Пућана, Милоша Албића, Милуна Крмановића и Станка Станојевића.

ЖИВКОВИЋИ I (23 к, Аранђеловдан) су средином XVIII века дошли из Тополе у Шумадији, а даљим пореклом су из Херцеговине. Презименом чувају успомену на претка Живка. У другим местима, највише у Чачку, засновали су чак 107 домаћинстава.⁹

ВУЈОВИЋИ I (23 к, Аранђеловдан) су доселци из Ерчега у Моравичком Старом Влаху. У Трнави су се настанили средином XVIII столећа. Име претка Вуја чувају у свом презимену. Неки од њих су били свештеници, па су им потомци пописивани и као Поповићи. Заједно са Протићима и Живковићима, имали су видну улогу у Хаџи-Продановој буни, која је у Трнави букнула у јесен 1814. године. Доста су се селили – има их и у Чачку, Београду, Атеници, Виљуши, Краљеви, Сомбору, Српском Крстуру...

СУБОТИЋИ (22 к, Никољдан) су иза средине XVIII века приспели из Радојне у Старом Влаху. Презиме им је, вероватно, родовско. Своје домове засновали су и у Чачку, Апатину, Крагујевцу, Ариљу, Београду, Ријеци, Нишу, Пландишту, Трстенику, Кутини, Крижевцима, Крушевцу, Лесковцу, Реснику код Београда, Атеници, Бору, Јесеницама, Заблаћу, Сплиту, Новом Саду и Бечу (Аустрија).

ДРОБЊАЦИ (3 к, Ђурђевдан) су се доселили из Дробњака (отуда им овакво презиме) иза средине XVIII столећа. Пописивани су у XIX веку и као Дробњаковићи. Има их и у Пули и Београду.

ВЕМИЋИ (1 к, Аранђеловдан) су породична огњишта свили у Трнави иза средине XVIII века. Они су из Фемића Крша код Брзаве на Лиму, где и сада има Фемића. Пописивани су у Трнави у XIX веку као Фемићи. Од женског имена Фемија – Вема образовано је презиме овог рода, с тим што се у имену Фемија Ф трансформисало у В. Једна Вемића породица постоји и у Чачку.

ШЉИВИЋИ (2 к, Аранђеловдан) су под крај XVIII столећа дошли из Шума код Ивањице (неки тврде да су из неког другог старовлашког села, па чак и из Црне Горе). Њихово презиме упућује на некакав надимак.

ШОШИЋИ (3 к, Јовањдан – 20. јануар) нису сигурни одакле су дошли крајем XVIII века: из Старог Влаха или из околине Никшића. Имали су и презиме Вуксановић. Презиме им је надимачко. Једно домаћинство имају и у Београду.

ТУТУНОВИЋИ I (4 к, Аранђеловдан) су, као Силистрићи, досељени крајем XVIII столећа из Радаљева у Моравичком Старом Влаху. Продавали су (или гајили) тутун-дуван, отуда им овакво презиме. Има их и у Чачку, Банатском Карловцу, Београду, Вршцу и Љубовији.

9. Податак добијен од Гвоздена Живковића из Тржаве.

СТЕВОВИЋИ (5 к, Мратиндан) су доспели, као Антонијевићи, из правца Старог Влаха. Старије презиме, Антонијевић (изведено из имена неког претка), користили су до краја XIX века, дакле преко 100 година. Вићентије Антонијевић (рођен 1841) променио је презиме у Стевовић, чувајући успомену на оца Стевана -Стева.

ТОДОСИЈЕВИЋИ (14 к, Никољдап) су Бихорци. Доселили су се вероватно 1809. године. Презименом чувају успомену на претка Тодосија. Своје домове засновали су и у Чачку, Шибенику, Београду, Горичанима (Чачак) и Балуги (трнавској).

НЕДИЋИ (1 к, Никољдан) су потомци Неде Живковић, од чијег им је имена образовано презиме. Једно домаћинство Недића живи у Чачку.

ЈОВАНОВИЋИ (1 к, Ђурђиц) су 1815. године доспели из Лисе у Драгачеву. Презиме им је изведено из имена претка Јована.

МАТОВИЋИ I (6 к, Лучиндан) су око 1820. године дошли из Сјеничког поља – тамо је рођен Алемпије (60), који је у Трнави преминуо 1883.¹⁰ Године 1822. у тевтер чибука уписан је, као власник ситне стоке, Симеун Жујо,¹¹ по коме су користили и презимена Жујовићи и Симеуновићи, што доказује да су неки припадници овог рода стигли у Трnavу и раније. Сва три презимена упућују на претке. Своје домове засновали су и у суседној Атеници, Чачку, Београду и Крушевцу.

ЈЕВТОВИЋИ I (2 к, Врачеви) су потомци Јевта Кусова, који је 1822. године поседовао овце и козе.¹² Досељени су после 1814. године из Моравичког Старог Влаха. Јевтово име чувају у свом презимену. Има их и у Чачку.

ЈЕВТОВИЋИ II – МУЊИЋИ (1 к, Врачеви) су потомци Јане Муњић из Пресеке. Досељени су после 1860. године. Сродници су са Јевтовићима I (који су, дакле, и сами, из Пресеке). Презиме Јевтовић упућује на претка Јевта, а Муњић на надимак.

ПАВЛОВИЋИ (15, Ђурђевдан) су 1809. године досељени из Зечког поља код Сјенице. Дошао је у Трnavу Павле Зекавица, кога помиње чибучки тевтер 1822. године.¹³ Павлови потомци су Павловићи. Посебне домове засновали су и у Чачку, Горњем Милановцу, Баточини и чачанској Жежевици (где им је презиме Поповић).

10. МИАЧ. Протоколи умрлих.

11. Овај тевтер ставио нам је на располагање Радош Ж. Мацаревић, архивски савстник у МИАЧ.

12. Исто.

13. Исто.

МАРКОВИЋИ (4 к, Никољдан) су потомци Марка Ђука, који је унесен у чибучки тевтер 1822. године.¹⁴ Досељени су из Старог Влаха, при чему су се, после 1800. године, кратко задржали негде у Драгачеву (највероватније у Горачићима, где Марковићи и сада живе). У Трнави су се настанили 1815. године. Потомци Марка Ђука су – Марковићи. Има их и у Брежицама (Словенија), суседној Атеници и у Београду.

СИМОВИЋИ (6 к, Аранђеловдан) су стара трнавска породица. Једни тврде да су се у овом селу настанили пре 1785. године. Други – да су, долазећи из околине Пљеваља, стигли касније – вероватно 1809. године.¹⁵ На претка Сима упућује презиме овог рода. Живе и у Чачку и Ариљу.

СТАНОЈЕВИЋИ (12 к, Лучиндан) су дошлаци из драгачевске Горње Краварице; други, пак, тврде да су Никшићи. У Трнави су засновали породична огњишта око 1815. године. Презименом чувају сећања на претка Станоја (у Горњој Краварици постоји Станојев врх). Своје домове засновали су и у суседној Атеници, у Чачку и Београду.

СРЕТЕНОВИЋИ I (3 к, Лучиндан) су били Мацановићи (надимак им је Мацани). Из Љубића, где су, стигавши из Старог Влаха 1815. године, најпре нашли станиште, преселили су се у Трnavу. Име доселца Сретена чувају својим презименом, а у Љубићу су и даље Мацановићи. Има их и у Краљеву, Брезни код Горњег Милановца, чачанској Жежевици, Чачку, Блацу, Врби код Краљева и у Аустралији.

СРЕТЕНОВИЋИ II (2 к, Ђурђевдан) су као Орестијевићи досељени 1815. из Косовице у Моравичком Старом Влаху. Презименом чувају успомну на претка Сретена. Живе и у Чачку, Краљеву, Атеници, Пландишту и Аустралији, чачанској Жежевици и Немачкој.

СИМОВИЋИ II – ДИВНИЋИ (3 к, Никољдан): пре 1830. године мајка их је довела из Коњевића код Чачка. Оба презимена упућују на претке (Симо и Дивна). Иначе, Симовића је у Трнави било и раније, али су угашени.¹⁶

МИНИЋИ (11 к, Ђурђевдан) су после 1820. године досељени из Пиве. По свој прилици, потомци су Мине Станчића, који се помиње у документима 1837. године; његово им је име уграђено у презиме. Доста су се селили: живе и у Алибунару, Марибору, Чачку, Пландишту и Банатском Карловцу.

14. Исто.

15. Подаци о Симовићима су контрадикторни. Неки кажу да су из околине Пљеваља досељени пре 1785. године. Други – да се ово збило 1809. године, у време Карађорђевог „изласка“ на Сјеницу.

16. Разна документа, пописи, у МИАЧ.

СТАНИЋИ (3 к, Никољдан) су после 1820. године прешли из суседних Горачића – тамо је рођен Жико (60), који је у Трнави преминуо 1890. године.¹⁷ Станићи у Горачићима тврде да су им ови у Трнави – сродници.¹⁸ Од личног имена Стана образовано им је презиме. Живе и у Чачку, Великом Градишту, Београду, Мршинцима код Чачка и у Љубљани.

ПОПОВИЋИ (3 к, Стевањдан) су стара свештеничка породица – отуда им овакво презимс. До иза средине XIX столећа пописивани су као Аврамовићи. Није утврђено одакле су дошли; можда су из драгачевских Горачића, где су почетком XIX века живели Аврамовићи, данашњи Зимоњићи. Могуће је и да су из драгачевских Милатовића или из Латвице код Ариља. Ипак, највероватније су из Милатовића. Вукосављевић каже да је њихово досељавање било око 1850. године – када се у Трнави обрео поп Аврам, од чијег им је имена образовано презиме.¹⁹ Вукосављевић изричито ништа не каже о пореклу ових Поповића, који своје домове имају и у Београду, Бадњевцу и Русији.

ЂОКОВИЋИ (6 к, Аранђеловдан) су после 1835. године дошли из Радаљева код Ивањице – тамо је рођен Марко (75), који је у Трнави умро 1887. године.²⁰ Тврде да им је раније презиме Радовановић, а оба су изведена из измена предака. Живе и у Чачку, Београду, Ковину, Севојну и у Немачкој.

КРСМАНОВИЋИ (5 к, Ђурђевдан) су потомци Крсмана Ђировића, досељеника из Муртенице (неки кажу из Божетића) у Старом Влаху, који се у Трнави настанио око 1845. године.²¹ Кратко су живели у неком драгачевском селу. Крсманово име чувају у свом презимену. Своје домове засновали су и у Чачку, Ивањици и Београду.

ШУТИЋИ (5 к, Никољдан) су пре 1850. године досељени из села Горачића – тамо је рођен Радојица (40), који је умро у Трнави 1885. године.²² Шутића нема у драгачевским Горачићима (мада их је можда и било), а село Горачић постоји и код Сјенице. Презиме им је надимачко. Има их и у Чачку, Крагујевцу, Београду и Врхники (Словенија).

ЂОРЂЕВИЋИ I (5 к, Никољдан) су око 1850. прешли из оближње Бањице. Презименом се сећају претка Ђорђа.

17. МИАЧ, Протокол умрлих.

18. Казивања Богдана Станића из Горачића.

19. Као под 6.

20. Као под 17.

21. Казивања Милуна Крсмановића из Трнавe; *Крсмановићи у Трнави*, забележио Михаило Крсмановић, *Врело*, часопис Завичајног друштва Трнaвa, 17, Београд, 1995, стр. 79–80.

22. Као под 17.

ДАНИЛОВИЋИ (6 к, Никољдан и Ђурђевдан) су истог порекла са Ковачевићима и Тановићима. Потомци су досељеника Данила Чеке-реваца, иначе Мунитлака. У Трnavу су дошли 1869. године из Равне Го-ре у Моравичком Старом Влаху – тамо је рођен Милан Даниловић (85), који је у Трnavи преминуо 1932.²³ Живе и у Чачку и Београду.

КОВАЧЕВИЋИ (3 к, Никољдан) су такође потомци Данила Му-нитлака, који је променио презиме у Чекеревац, па у Ковачевић (упу-ћује на ковачки занат). Презиме Чекеревац говори о засеоку Чеке-ревина у Брезови. И Равна Гора је заселак Брезове у Моравичком Ста-ром Влаху: ово потврђује и податак из протокола умрлих – у Трnavи је 1884. преминуо тамо рођени Икодин Ковачевић, стар 50 година²⁴. Нису род са старијим Ковачевићима, којих више нема у Трnavи.

ТАНОВИЋИ (5 к, Никољдан) су Чекеревци-Мунитлаци. Досеље-ни су из Равне Горе (Брезова) 1869. године – тамо је рођен Јовица Та-новић (70), који је у Трnavи умро 1913.²⁵ Презиме им је од имена прет-ка. Своја домаћинства имају и у Чачку, Ваљеву, Београду и Краљеву.

КУЗМАНОВИЋИ (5 к, Ђурђевдан) су после 1850. године досеље-ни из Ртију (Драгачево) – тамо је рођен Мијаило (68), који је преминуо у Трnavи 1883.²⁶ На претка Кузмана упућује презиме овог рода, који своје домове има и у Чачку, Трстенику и суседним селима Атеници и Виљуши.

БОЖОВИЋИ (1 к, Ђурђевдан) су такође Драгачевци – из Лисе се 1853. године доселио у Атеницу, па прешао у Трnavу, Божо Марић, чије име чувају у свом презимену. Једно домаћинство засновали су и у Београду.

ВУКОСАВЉЕВИЋИ (6 к, Никољдан) су после 1855. године до-спели, са презименом Зечевић, из Маскове у Моравичком Старом Вла-ху. Протоколи умрлих, међутим, бележе да је Стеван (56), који је у Тр-navи преминуо 1897. године, рођен у Кушићима.²⁷ Надимак Зеца подсећа на старо презиме, а ново је изведено из имена претка Вукосава. Живе и у суседној Виљуши, Чачку, Смедереву, Београду и Бања Луци.

РУЖИЧИЋИ (6 к, Ђурђевдан) су од 1850. године прешлаци из драгачевских Горачића – тамо је рођен Вујо (50), који је у Трnavи умро 1883.²⁸ Други су се настанили у Виљуши, па и они прешли у Трnavу. По-

23. Исто.

24. Исто.

25. Исто.

26. Исто.

27. Исто.

28. Исто.

сле Другог светског рата стигли су у Трnavу и из Балуге (трнавске) и Горачића, а сви су истог порекла. Из женског имена Ружица образовано им је презиме. Своје домове засновали су и у Чачку, Београду, Такову и Загребу.

СИМОВИЋИ III (2 к, Никољдан) су пре 1860. године однскуд из правца Црне Горе доспели у чачанску Жежевицу, па прешли у Трnavу. Презименом чувају успомену на претка Сима. Селили су се у Чачак, Београд и Беочин.

ЈЕКИЋИ (3 к, Ђурђевдан) су 1861. доспели из Ерчега у Моравичком Старом Влаху, из засеока Ровине, где је рођен Коста (30), који је преминуо у Трnavи 1885. године.²⁹ Неки су стигли знатно касније – 1961. године. Од женског имена Јека образовано им је презиме. Живе и у Чачку, Београду, Панчеву, Косовској Митровици и Губеревцима (Драгачево).

КРУШЧИЋИ (4 к, Јовањдан – 20. јануар) су после 1863. доспели из Рашчића код Ивањице – тамо је рођен Јован (60), који је умро у Трnavи 1890. године.³⁰ Презиме им је надимачко. Има их и у суседној Атеници, Коњевићима (Чачак) и Краљеву.

АВИЋИ (8 к, Ђурђиц) су 1864. досељени из Шума код Ивањице – тамо је рођен Миладин (50), који је 1891. године преминуо у Трnavи.³¹ Старије презиме им је Авејић – потиче од надимка. Селили су се и у Чачак и Горњи Милашовац.

МАРИНКОВИЋИ (13 к, Ђурђевдан, Ђурђиц и Лазарева субота) су, као Василићи, дошли у Трnavу после Хаџи-Проданове буне 1814. године из драгачевских Горачића. Уписани су у чибучки тевтер као трнавски житељи 1822. године.³² Касније су се вратили у Горачиће, где су им род Јоксимовићи, па се поново настанили у Трnavи 1865. Протокол умрлих бележи да је у Трnavи преминуо 1884. године Матије Маринковић (45), рођен у Горачићима.³³ И старо и ново презиме упућују на претке. Живе и у Чачку, Београду, Крушевцу, Требињу и чачанским селима Виљуши, Атеници, Кулиновцима и Жежевици.

ЈАЊИЋИ (8 к, Никољдан) су из драгачевских Горачића – тамо је рођен доселац Раде (70), који је умро у Трnavи 1884. године,³⁴ где се настанио 1865. Имао је и презиме Димитријевић, а стигао је на своје имање. Неки Јањићи су прешли из Горачића после Другог светског рата.

29. Исто.

30. Исто.

31. Исто.

32. Као под 11.

33. Као под 17.

34. Исто.

Оба презимена – Димитријевић и Јањић – подсећају на претке: Димитрија, свештеника и хајдука, и Јању. Има их и у Чачку.

ЂУРОВИЋИ (11 к, Ђурђиц) су доселци из драгачевске Лисе – тамо је рођен Милан (35), који је преминуо у Трнави 1899. године.³⁵ Презименом чувају успомену на претка Ђура. Живе и у Чачку, Опланићу (Краљево) и Шведској.

БАБОВИЋИ (4 к, Александар Невски) су доспели у Трnavу после 1865. из Шушура код Сјенице – тамо је рођен Илија (60), који је умро у Трнави 1892; у Сјеници је 1857. свет угледао Петар, који је преминуо у Трнави 1936.³⁶ По свему судећи, нису сви дошли у ово село у исто време. Име од миља Бабо налази им се у презимену. Своја домаћинства засновали су и у Чачку, Зеници, Банатском Карловцу, Београду и Катрги (Чачак).

СЛАВКОВИЋИ (1 к, Никољдан) су од 1865. године прешлаци из суседне Атенице, а пореклом су из драгачевских Ртију, где је име претка Славка уграђено у презиме овог рода. Селили су се из Трнавe у Београд и Канаду.

ПОПОВИЋИ II (3 к, Стевањдан) су после 1870. године стигли из драгачевских Милатовића – тамо је рођен Мијат (65), који је умро у Трнави 1905. године.³⁷ Поповско презиме сведочи да су им преци били свештеници, што потврђују и протоколи венчаних, крштених и умрлих цркве у Каони.³⁸ Има их и у Београду.

МАТОВИЋИ II (2 к, Никољдан) су око 1865. дошли из Буђева у Старом Влаху. Презименом чувају успомену на претка Мата.

СИМОВИЋИ-СИМИЧИЋИ (2 к, Ђурђевдан) су око 1870. године прешли из драгачевских Горачића. Оба презимена упућују на претке. Своја домаћинства имају и у Чачку и Београду.

МИЛУТИНОВИЋИ (2 к, Никољдан) тврде да су дошли у Трnavу око 1870. године из драгачевског села Тијања. Међутим, протокол умрлих бележи да је 1882. године у Трнави преминуо Милија (30), рођен у Вирову (Драгачево).³⁹ Име претка Милутина уграђено је у презиме овог рода. Живе и у Чачку, Београду, Бору и чачанским селима Кулиновцима и Мрчајевцима.

35. Исто.

36. Исто.

37. Исто.

38. МИАЧ, матичне књиге цркве у Каони.

39. Као под 17.

ВУЈОВИЋИ II (1 к, Ђурђевдан) су доспели из Ровина у Моравичком Старом Влаху после 1870. године. Могуће је да су сродници са Вујовићима I. И њихово презиме образовано је од имена претка.

ЈЕВТОВИЋИ III (1 к, Врачеви) су из чачанске Доње Горевнице – тамо је рођен Миладин (74), који је умро 1916. у Трнави.⁴⁰ Презименом чувају успомену на претка Јевта.

ЈЕВТОВИЋИ IV (2 к, Никољдан) су 1875. досељени из Смиљевца у Моравичком Старом Влаху. (Неки су стигли после Другог светског рата). Име претка Јевта уграђено им је у садашње презиме.

ДРАМЛИЋИ (1 к, Јовањдан – 20. јануар) су Драгачевци – у Гучи је рођен Маринко (62), који је преминуо у Трнави 1893. године.⁴¹ На реч драмлија (гмизла) упућује презиме овог рода. Има их и у Чачку.

ЖИВКОВИЋИ II (2 к, Ђурђевдан): Око 1880. дошао Јосо из Баната. Презименом чувају успомену на претка Живка.

МАНДИЋИ (1 к, Лучиндан) су 1888. прешли из суседне Виљуше. Забуну, међутим, изазива податак из протокола умрлих – године 1920. у Трнави се преселио у вечност Илија Мандић (60), рођен у Ивањици.⁴² Од женског имена Манда је презиме овог рода, чији припадници живе и у Атеници (Чачак), Београду, Краљеву и Немачкој.

ЖИВКОВИЋИ III (5 к, Стевањдан) су после 1865. године досељени из Рогаче (Драгачево). Презиме им је од имена претка. Помоћно им је Трубачевић.

ГЛAVOЊИЋИ (7 к, Никољдан) су од 1892. године у више наврата стизали из драгачевских Горачића. Презиме им је надимачко.

НИЦОВИЋИ (1 к, Јовањдан – 20 јануар) су око 1900. године доспели из драгачевских Ртију. Није јасно порекло овог презимена (ако није надимачко). Посебна домаћинства засновали су и у Чачку и суседној Атеници.

МИЛОСАВЉЕВИЋИ (1 к, Аранђеловдан) су 1902. досељени из чачанских Кулиноваца. Презименом чувају усвојену на претка Милосава.

СТОЈИЋИ I (2 к, Томиндан) су се 1905. године населили у Трнави долазећи из чачанске Бањице. Женско име Стоја дало је презиме овом роду. Има их и у Чачку и Ријеци (Хрватска).

ДАВИНИЋИ (5 к, Стевањдан) су из Пресеке у Моравичком Старом Влаху – тамо је рођен Анђелко (70) који је 1914. преминуо у Трна-

40. Исто.

41. Исто.

42. Исто.

ви.⁴³ Презименом чувају успомену на неку Давину, звану Вида. Старије презиме било им је Дабовић.

ИГЊАТОВИЋИ (1 к, Стевањдан) су по окончању Првог светског рата досељени из Прелџине (Чачак). Име претка Игњата сачувано је у њиховом презимену.

МАЈСТОРОВИЋИ (1 к, Михољдан) су доселци из чачанске Липнице, а пореклом су из Брезовица (Чачак). У Трнави су се закућили 1920. године. Преци су им били ковачи – мајстори, отуда презиме овом роду.

САЛЕВИЋИ (3 к, Александар Невски) су доспели у Трnavу 1921. године из Доброг Дола у Моравичком Старом Влаху – тамо је рођен Маринко (48), који је у Трнави умро 1941. Још раније је (1923) у овом селу преминуо Стеван (56), рођен у Косовици у Моравичком Старом Влаху.⁴⁴ Даљим пореклом су из Катунa код Андријевице. Презиме им је највероватније надимачко (од Сале). Има их и у Београду, Банатском Карловцу и Ријеци (Хрватска).

ЛЕКИЋИ (3 к, Бурђевдан) су дошли из Пресеке у Моравичком Старом Влаху – тамо је свет угледао Миленко (76), који је преминуо у Трнави 1944.⁴⁵ Име претка Леске чува се у њиховом презимену.

ВИТОРОВИЋИ (2 к, Лучиндан) су 1924. године досељени из драгачевске Трапњевице. Даљим пореклом су Никшићи. Презименом чувају сећање на претка Витора.

ДРАШКОВИЋИ (1 к, Никољдан) су 1926. године стигли из Мочиоца у Моравичком Старом Влаху. Презиме им је образовано од имена претка Драшка. Своја домаћинства засновали су и у Чачку и Београду.

ЂУРЧИЋИ (3 к, Стевањдан) су доселци из Пресеке у Моравичком Старом Влаху. У Трнави су се настанили 1929. године. Неко од њихових предака био је ђурчија – отуда овакво презиме.

ВУКОСАВЉЕВИЋИ II (3 к, Никољдан) су 1935. године приспели из чачанске Жежевице. Презиме њихово упућује на претка Вукосава.

ТОДОРОВИЋИ (1 к, Никољдан) су досељени 1936. из Јанчића на Каблару (Чачак). Од имена претка Тодора образовано им је презиме. Живе и у Чачку, Београду и Трбушанима (Чачак). Тодоровића је и раније било у Трнави, али са садашњим нису род.

МАРКОВИЋИ II (3 к, Никољдан) су дошљаци из Гугља код Пожеге. У Трнави су се окућили 1935. године. Њихово презиме упућује на име претка Марка.

43. МИАЧ, Протокол умрлих.

44. Месна канцеларија у Трнави, Протокол умрлих.

45. Исто.

БЕЛКАПИЋИ (1 к, Никољдан) су од 1936. дошљаци из Шареника, заселак Ђелкапа (отуда овакво презиме) у Моравичком Старом Влаху.

СИМОВИЋИ IV (7 к, Никољдан) су доспели из чачанске Бањице 1937; неки су стизали и касније. Име претка Сима уграђено је у њихово презиме.

ЈОВАНОВИЋИ II (3 к, Јовањдан – 20. јануар) су доселци из старовлашког Брекова од 1938. године. Презименом чувају успомену на претка Јована.

ГАЧЕВИЋИ (2 к, Јовањдан – 20. јануар) су се у Трнави населили 1940. године долазећи из Крчевина код Пљеваља. Презиме им је надимачко.

После Другог светског рата, нарочито након 1960. године, Трнава је нагло насељавана. Стизали су у ово село најпре Драгачевци, који су поред Западне Мораве имали своја имања. Касније су им се придружили Моравичани (Моравички Стари Влах, данас општина Ивањица), па други. Узроци досељавања били су економски – „у Морави” је плоднија земља, али и почело је наглашено запошљавање радне снаге у Чачку, уз школовање младих.

Истовремено је трајало наглашено одсељавање из Трнавe: млади школовани људи усмеравали су се према Чачку, потом и према Београду, где је, касније, образовано веома бројно Завичајно друштво Трнаваца.

Презимена досељеника у ово чачанско село углавном упућују на имена предака, надимке, на занимање или – завичајност. Они, доселци, најпре су градили породичне куће у равничарском делу Трнавe, који посетено поприма обележја урбане средине.

После 1975. године придошлице нису биле само Драгачевци и Моравичани – стизали су нови родови и са других простора.

Ти, најновији, досељеници су:

АЛБИЋИ (6 к, Ђурђевдан) – из Бањице код Чачка,

АЗАЊЦИ (1 к, Ђурђиц) – из Чачка, а пореклом су из Васиљсвића у Моравичком Старом Влаху,

АЛЕКСИЋИ (1 к, Ђурђевдан) – из Чачка; Алексића је, иначе, било у Трнави и у XIX веку,

АВРАМОВИЋИ (1 к, Стевањдан) – из Лучана, а пореклом су из драгачевских Милатовића,

АНЂЕЛКОВИЋИ (1 к, Лазарева субота) – из Смиљевца у Моравичком Старом Влаху, старије презиме било им је Гобелић,

- АНИЧИЋИ (4 к, Никољдан) – из Дебеље код Нове Вароши,
 БАРКРАЧЕВИЋИ (1 к, Св. Вартоломеј – 24. јуна) – из Рашке,
 БАРАЛИЋИ (1 к, Никољдан) – из Чачка, а пореклом су из Горње Краварице и Гуче (Драгачево),
 БЕШЕВИЋИ (1 к, Аранђеловдан) – из Рајца (Чачак),
 БЛАГОЈЕВИЋИ I (3 к, Бурђиц) – из Зочишта код Ораховца,
 БЛАГОЈЕВИЋИ II (1 к, Јовањдан – 20. јануар) – из Добрача код Ариља,
 БЈЕЛИЋИ (1 к) – из Бајине Баште,
 БОГДАНОВИЋИ I (1 к, Бурђевдан) – из Куманице у Моравичком Старом Влаху,
 БОГДАНОВИЋИ II (1 к) – из Ваљсва,
 БОГИЋЕВИЋИ (2 к, Никољдан) – из Придворице у Моравичком Старом Влаху,
 БОЈОВИЋИ I (1 к, Мратиндан) – из Васиљевића у Моравичком Старом Влаху,
 БОЈОВИЋИ II (1 к, Мратиндан) – из Ковиља у Моравичком Старом Влаху,
 БОЈОВИЋИ III (2 к) – из Придворице у Моравичком Старом Влаху,
 БОРОВИЋИ (4 к, Никољдан) – из Бањице (Чачак),
 БУЈАКОВИЋИ (1 к, Бурђевдан) – из Краљева,
 БУХЕ (1 к, Дмитровдан) – из Призрена, а пореклом су из Невесиња; најпре су се настанили у Атеници, одакле су прешли у Трnavу,
 ВАСИЛИЋИ (7 к, Јовањдан – 20. јануар) – из чачанске Бањице,
 ВАСИЉЕВИЋИ (2 к, Никољдан) – из драгачевских Горачића, а надимак Маћани упућује на село Маће у Моравичком Старом Влаху, одакле су приспели у Драгачево,
 ВЕЛИСАВЉЕВИЋИ (1 к, Аранђеловдан) – из Доњег Дубца (Драгачево),
 ВЕСЕЛИНОВИЋИ (1 к, Бурђиц) – из чачанске Жевице,
 ВИДАКОВИЋИ (2 к, Никољдан) – из Прањана у Шумадији су пореклом, а у Трnavу су се преселили из Чачка,
 ВИНИЋИ (1 к, Јовањдан – 20. јануар) – из Заблаћа код Чачка,
 ВЛАЈКОВИЋИ (1 к, Лучиндан) – из суседне Виљуше,
 ВОЛИНОВИЋИ (1 к, Никољдан) – из Горњег Дубца (Драгачево),
 ВУЈОВИЋИ (3 к, Аранђеловдан) – из Смиљевца у Моравичком Старом Влаху,
 ВУЛОВИЋИ (1 к.) – из Дајића у Моравичком Старом Влаху,

- ВУЧИЋЕВИЋИ (1 к, Никољдан) – из суседне Виљуше, а пореклом су из Шареника у Моравичком Старом Влаху,
 ВУЧКОВИЋИ (1 к, Никољдан) – из Заблаћа,
 ГАВРИЛОВИЋИ I (1 к) – из Премеће (Чачак),
 ГАВРИЛОВИЋИ II (3 к, Врачеви и Никољдан) – из Рајца (Чачак),
 ГОРДИЋИ (1 к, Никољдан) – из Рутоша код Нове Вароши у чачанску Лозницу, одакле су прешли у Трnavу,
 ГВОЗДЕНОВИЋИ I (1 к, Никољдан) – из Дајића у Моравичком Старом Влаху,
 ГВОЗДЕНОВИЋИ II (1 к, Аранђеловдан) – из Граба (Драгачево), где им је презиме Шипетић,
 ГУДОВИЋИ (1 к, Јовањдан – 20. јануар) – из Земљице код Вишеграда,
 ДАНИЛОВИЋИ (2 к, Ђурђевдан) – из Бречања код Пљеваља,
 ДАРИЈЕВИЋИ (1 к, Аранђеловдан) – из Бајине Баште,
 ДОЈЧИЛОВИЋИ (1 к, Врачеви) – из Смиљевца у Моравичком Старом Влаху,
 ДРАМИЋАНИ (1 к, Стевањдан) – из Вучака у Моравичком Старом Влаху,
 ДРАГУТИНОВИЋИ (1 к, Стевањдан) – из Аљиновића у Старом Влаху,
 ДУКАНЦИ (1 к, Никољдан) – из Београда, а пореклом су из Вучковице (Драгачево),
 ЂЕНИЋИ (1 к, Ђурђевдан) – из Чачка, а пореклом су из Негбипе код Нове Вароши,
 ЂОРЂЕВИЋИ I (1 к, Стевањдан) – из Гуче (Драгачево),
 ЂОРЂЕВИЋИ II (4 к, Никољдан) – из чачанске Бањице,
 ЂУРАШЕВИЋИ (1 к, Никољдан) – из Врдила код Краљева,
 ЂУРИЧИЋИ I (1 к, Ђурђевдан) – из Чачка, а родом су из Рибника код Трстеника,
 ЂУРИЧИЋИ II (2 к) – из Мочиоца у Старом Влаху,
 ЂУРОВИЋИ (1 к) – из Ариља,
 ЖИВКОВИЋИ – (1 к, Стевањдан) – из Балуге (трнавске),
 ЗЕЧЕВИЋИ (2 к, Никољдан) – из Маскове у Моравичком Старом Влаху,
 ЗИМОЊИЋИ (3 к, Аранђеловдан) – из драгачевских Горачића,
 ЗОРНИЋИ I (2 к, Света Петка) – из Урсула код Сјенице,
 ЗОРНИЋИ II (1 к) – из Лука код Ивањице,

- ЗОРНИЋИ III (2 к.) – из Кладнице код Сјенице,
 ЗОЋЕВИЋИ (1 к, Аранђеловдан) – из Рогаче (Драгачево),
 ИВАНОВИЋИ (1 к, Стевањдан) – из Ерчега у Моравичком Старом Влаху,
 ЈЕКИЋИ I (1 к, Никољдан) – из Ерчега у Моравичком Старом Влаху,
 ЈЕКИЋИ II (1 к, Никољдан) – из Медовина у Моравичком Старом Влаху,
 ЈЕВТОВИЋИ (1 к, Никољдан) – из Смиљевца у Моравичком Старом Влаху,
 ЈЕЛЕСИЈЕВИЋИ (2 к, Никољдан) – из чачанске Бањице,
 ЈЕЛИЋИ (1 к, Стевањдан) – из Нове Вароши,
 ЈЕЛИКИЋИ (1 к) – из Божетића код Нове Вароши,
 ЈЕРЕМИЋИ (1 к,) – из Бечња код Чачка,
 ЈОВАНОВИЋИ I (1 к, Аранђеловдан) – из околине Ваљева,
 ЈОВАНОВИЋИ II (1 к, Никољдан) – из Крушевца,
 ЈОВАНОВИЋИ III (1 к, Никољдан) – из Лука код Ивањице,
 ЈОВАНОВИЋИ IV (3 к, Јовањдан – 20. јануар) – из Брекова код Ариља,
 ЈОВАНОВИЋИ V (1 к, Бурђиц) – из Леве Реке код Врања,
 ЈОВАНОВИЋИ VI (1 к, Никољдан) – из Драглице код Нове Вароши,
 ЈОВАШЕВИЋИ (1 к) – из Марковице (Драгачево),
 ЈОВИЋЕВИЋИ (1 к, Никољдан) – из Медовина у Моравичком Старом Влаху,
 ЈОВИЧИЋИ (1 к, Никољдан) – из Мокре Горе,
 ЈОКСИМОВИЋИ (1 к, Никољдан) – са Златибора,
 КАРАКЛАЈИЋИ (1 к, Никољдан) – из Шареника у Моравичком Старом Влаху,
 КЕЗОВИЋИ (1 к, Никољдан) – из Трудова код Нове Вароши,
 КИЋАНОВИЋИ (1 к, Бурђевдан) – из Рајца код Чачка,
 КОВАЧЕВИЋИ I (2 к, Аранђеловдан) – из Багачића код Сјенице,
 КОВАЧЕВИЋИ II (4 к, Никољдан) – из Крчевина код Пљеваља,
 КОЛАКОВИЋИ (1 к, Никољдан) су Тутуновићи из Рајца, па посињени,
 КОЛАРИ (1 к, Света Петка) – из Баваништа код Ковина,

- КОПУНОВИЋИ (1 к, Ђурђевдан) – из Буковика код Нове Вароши,
 КОСТИЋИ (1 к, Никољдан) – из суседне Виљуше,
 КРУНИЋИ (1 к, Мратиндан) – из Смиљевца у Моравичком Старом Влаху,
 ЛАЗАРЕВИЋИ (1 к,) – из Турице (Драгачево),
 ЛАЗОВИЋИ (1 к) – из Братљева у Моравичком Старом Влаху,
 ЛИШАНИ (1 к) – из Придворице (Ивањица),
 ЛУЧИЋИ (1 к, Ђурђевдан) – из Сече Реке код Косјерића,
 ЉУЈИЋИ (1 к, Никољдан) – из Старог Влаха,
 МАРКОВИЋИ (1 к, Ђурђевдан) – из Опаљеника у Моравичком Старом Влаху,
 МАЈСТОРОВИЋИ (3 к, Михољдан) – из Брезовица (Чачак),
 МАКСИМОВИЋИ (3 к, Дмитровдан) – из Крстаца (Драгачево) у Горачиће, одакле су прешли у Трnavу,
 МАРЕНОВИЋИ (1 к, Јовањдан – 20. јануар) – из Плештина код Рашке,
 МАРИЋИ I (2 к, Аранђеловдан) – из Бањице (Чачак),
 МАРИЋИ II (1 к, Стевањдан) – из Раче код Бајине Баште,
 МАРЈАНОВИЋИ (2 к, Дмитровдан) – из Шума у Моравичком Старом Влаху,
 МАТИЈЕВИЋИ (1 к, Врачеви) – из Чачка,
 МИЛИКИЋИ (5 к, Савиндан) – из Бискупића код Пријепоља,
 МИЛОВАНОВИЋИ (3 к, Алемпијевдан) – из чачанске Бањице,
 МИЛОШЕВИЋИ I (1 к, Ђурђевдан) – из Банатског Карловца, а пореклом су из Брајића у Шумадији,
 МИЛОШЕВИЋИ II (2 к, Никољдан) – из чачанске Премеће,
 МИРКОВИЋИ (1 к, Ђурђевдан) – из Коштунџића у Шумадији,
 МИХАИЛОВИЋИ (1 к, Ђурђевдан) – из Бајине Баште,
 МУТАВЦИЋИ I (1 к, Никољдан) – из Брезове у Моравичком Старом Влаху,
 МУТАВЦИЋИ II (1 к, Ђурђевдан) – из Белог Манастира, а пореклом су из Сукова код Рогатице,
 МУТАОВИЋИ (1 к, Никољдан) – из Жаочана (Чачак),
 НЕШКОВИЋИ (2 к, Никољдан) – из чачанске Бањице,
 НЕШОВИЋИ (1 к, Јовањдан – 20. јануар) – из Кулиноваца (Чачак),
 НИКОЛИЋИ (1 к, Стевањдан) – из Губереваца (Драгачево),

- НОВАКОВИЋИ (1 к, Никољдан) – из Медовина у Моравичком Старом Влаху,
 ОРАШАНИ (1 к, Аранђеловдан) – из Босне,
 ОСТОЈИЋИ I (1 к, Ђурђевдан) – из Бачија код Сјенице, а пореклом из Комарана код Нове Вароши,
 ОСТОЈИЋИ II (1 к, Ђурђевдан) – из Комарана код Нове Вароши,
 ПАВЛОВИЋИ (1 к,) – из Краљева, а пореклом из Дружетића у Шумадији,
 ПАРЕЗАНОВИЋИ (3 к, Дмитровдан) – из Смиљевца у Моравичком Старом Влаху,
 ПАУНОВИЋИ I (3 к, Никољдан) – из Буковика код Нове Вароши,
 ПАУНОВИЋИ II (1 к, Никољдан) – из Рогаче (Драгачево),
 ПАУНОВИЋИ III (2 к,) – из Смиљевца у Моравичком Старом Влаху,
 ПАЧАВРЕ (1 к, Стевањдан) – из Комора код Травника, а претходно су живели у Миклеуши и Вировитици (Словенија),
 ПЕРИШИЋИ (1 к, Никољдан) – из суседне Виљуше, а пореклом су из драгачевских Горачића,
 ПЕРУНИЧИЋИ (1 к, Никољдан) – из Дајића (Ивањица),
 ПЕТАКОВИЋИ I (1 к, Аранђеловдан) – из Мршинаца (Чачак),
 ПЕТАКОВИЋИ II (1 к, Аранђеловдан) – из Дружинића код Сјенице,
 ПЕТРИЋЕВИЋИ (1 к, Ђурђиц) – из Чачка,
 ПЕТРОВИЋИ I (1 к, Никољдан) – из Пшаника (Драгачево),
 ПЕТРОВИЋИ II (1 к,) – из Тисовице код Нове Вароши,
 ПЕТРОВИЋИ III (1 к, Никољдан) – из Опаљеника у Моравичком Старом Влаху,
 ПЕТРОВИЋИ IV (1 к, Лучиндан) – из Потења код Новог Пазара,
 ПЕТРОВИЋИ V (1 к, Ђурђевдан) – из Горачића (Драгачево),
 ПЕТРОВИЋИ VI (1 к, Аранђеловдан) – из чачанске Придворице,
 ПЕШИЋИ (1 к, Ђурђевдан) – из Медовина у Моравичком Старом Влаху,
 ПОЛЕДИЦЕ (1 к, Александровдан) – из Ерчега – Ковиља у Моравичком Старом Влаху,
 ПОЛУГЕ (1 к, Ђурђевдан) – из Тијања (Драгачево),
 ПОПОВИЋИ (1 к, Јелесијевдан – 27. јун) – из Божетића код Нове Вароши,

- ПРЕЛИЋИ (1 к,) – из Земуна,
 ПРИЈОВИЋИ (1 к, Стевањдан) – из Пљеваља,
 РАВИЋИ (1 к, Јовањдан – 20. јануар) – из Вучковице (Драгачево),
 РАДИВОЈЕВИЋИ (1 к, Никољдан) – из Чачка, а пореклом су из
 Дољана код Дарувара (Хрватска),
 РАДОВАНОВИЋИ I (6 к, Алемпијевдан) – из чачанске Бањице,
 РАДОВАНОВИЋИ II (1 к, Петровдан) – из Чачка, а пореклом су
 из Вучковице (Драгачево),
 РАДОВИЋИ (1 к) – из Виче (Драгачево),
 РАДОЈЕВИЋИ I (1 к, Никољдан) – из Котраже (Драгачево),
 РАДОЈЕВИЋИ II (1 к, Михољдан) – из Чачка, а пореклом су из
 Далмације,
 РАДОЊИЋИ (1 к, Ђурђевдан) – из Београда, а пореклом су из
 Виче (Драгачево),
 РАДОСАВЧЕВИЋИ (1 к, Никољдан) – из Горачића (Драгачево),
 РАКОВИЋИ (1 к, Никољдан) – из Чачка, а пореклом су из Рудог,
 РАКИЋЕВИЋИ (1 к, Аранђеловдан) – из суседне Виљуше,
 РАЦИЋИ (1 к, Никољдан) – из чачанских Горичана, пореклом су
 из Деретина у Моравичком Старом Влаху,
 РЕСИМИЋИ (2 к, Никољдан) – из Ерчега у Моравичком Старом
 Влаху,
 РЕЧЕВИЋИ (1 к, Никољдан) – из чачанске Жежевице,
 РОМАНОВИЋИ (3 к, Аранђеловдан) – из Јевика код Сјенице, а
 пореклом су из Буковика код Нове Вароши,
 САВИЋИ (1 к, Дмитровдан) – из Свештице у Моравичком Ста-
 ром Влаху,
 СВИЧЕВИЋИ (1 к, Никољдан) – из Пријепоља,
 СЕКУЛИЋИ (1 к, Никољдан) – из Ерчега у Моравичком Старом
 Влаху,
 СИМОВИЋИ (7 к, Никољдан) – из чачанске Бањице,
 СЈЕНИЧИЋИ (1 к, Аранђеловдан) – из Горачића (Драгачево),
 СТЕФАНОВИЋИ I (1, Никољдан) – из Доброг Дола (Ивањица),
 СТЕФАНОВИЋИ II (1 к, Никољдан) – из Горачића (Драгачево),
 СТОЈАНОВИЋИ (1 к, Никољдан) – из Топонице код Ниша,
 СТОЈКОВИЋИ I (1 к,) – из Коретина код Косовске Каменице,
 СТОЈКОВИЋИ II (1 к,) – из Бујановца,
 СРЕМЧЕВИЋИ (1 к, Јовањдан – 20. јануар) – из Брезовица (Ча-
 чак),

ТОМАШЕВИЋИ I (1 к) – из суседне Виљуше,
ТОМАШЕВИЋИ II (1 к, Стевањдан) – из Горње Краварице (Драгачево),

ТОМАШЕВИЋИ III (2 к, Никољдан) – из Пријепоља,
ТОМОВИЋИ I (1 к, Ђурђевдан) – из чачанске Слатине,

ТОМОВИЋИ II (1 к) – из Лисс код Ивањице, а пореклом су из Доњег Дубца (Драгачево),

ТОМОВИЋИ III (1 к, Ђурђевдан) – из Јабланице (Златибор),

ТОРОМАНИ (1 к, Ђурђевдан) – из Горње Горевнице (Чачак),

ТУТУНОВИЋИ (2 к, Аранђеловдан) – из чачанског Рајца,

ЋЕТЕНОВИЋИ (3 к, Ђурђевдан) – из Смиљевца у Моравичком Старом Влаху,

БИРОВИЋИ (1 к, Никољдан) – из Божетића код Нове Вароши,

ЂОСОВИЋИ (1 к, Мратишдан) – из суседне Виљуше,

ЧАКАРЕВИЋИ (2 к, Ђурђевдан) – из Сугубина код Сјенице,

ЧАПРИЋИ (1 к, Аранђеловдан и Александар Невски) – из Девиха у Моравичком Старом Влаху,

ЂУРЧИЋИ (5 к, Ђурђевдан) – из Смиљевца у Моравичком Старом Влаху,

ЧАРДАЧАНИ (1 к, Јовањдан – 20. јануар) – из Дружетића у Шумадији,

ЧУБРИЋИ (1 к, Митровдан) – из Горачића (Драгачево),

ШАПОЊИЋИ (3 к, Стевањдан) – из Радијевића код Нове Вароши,

ШАРКОВИЋИ (2 к, Никољдан) – из Плештина код Рашке,

ШИЉКОВИЋИ (1 к, Никољдан) – из Богачића код Сјенице,

ШИПЕТИЋИ I (1 к, Аранђеловдан) – из Губереваца (Драгачево),

ШИПЕТИЋИ II (1 к, Аранђеловдан) – из Граба (Драгачево),

ШИМШИЋИ (1 к, Јовањдан – 20. јануар) – Станишевца код Вишеграда,

ШТАВЉАНИ (1 к) – из Качулица (Чачак).

Старија и новија документа помињу бројне фамилије у Трнави којих више нема: промениле су презиме, одсељене су или угашене.

Не зна се, рецимо, да ли је оставио потомке човек који је 1636. године платио израду фресака у манастиру Жежевици код Чачка, а на храмовном зиду чува се запис: „Сава БОЖИСАВИЋ из Тржаве платио 100 златника. Бог да га прости. Амин”.

У чибучки тевтер за 1822. годину уписани су власници ситне стоке (оваца и коза) са презименима којих више нема: РИСТОВИЋ (преци

Протића), НЕДОВИЋ, ЗЕКАВИЦА (преци Павловића), АЛЕКСИЋ (био Плазинић из драгачевских Губереваца), АРСЕНИЈЕВИЋ, КИ-КЕР, КУСОВИЋ, (ако није предак Јевтовића), ПИПЕРИЋ (Пиперини су из Ариља), ЋУК (сада Марковићи), ГАВРИЛОВИЋ (не данашњи), ОРЕСТИЈЕВИЋ (касније Сретеновићи), ЧУПО, БАБИЋ, СЕКУЛИЋ (не садашњи), РОСИЋ, ТОПАЛ. Нема више ни ЧЕБОВИЋА, КЕЗУНА, МИЛУНОВИЋА (живе у Виљуши), КОВИЋА, РАСТОЈЕВИЋА и СТЕВАНОВИЋА (стари).

У тевтер чибука за 1824. годину унети су и домаћини са оваквим презименима: ДМИТРИЋ, БИРОВ, КУСАЋ (преци Јевтовића), СТАРОВА и ПУЉКО.

Чибучки тевтер из 1833. године помиње и ова презимена: ЧКВОКО, АНГОНИЈЕВИЋ, АРСЕНИЈЕВИЋ, СДЕЛА, ТОПАЛО, КАРО, ШЉИВА, а из наредне: СИМУНОВИЋ, БАБИЋ, ЂОРЂЕВИЋ, ЈЕРОТИЈЕВИЋ, ШАЈЛИЋ, РОСИЋ, ПЕРУНИЧИЋ, ГАВРИЛОВИЋ...

Између 1810. и 1900. године у Трнави су живели људи са оваквим породичним именима: ГЛИГОРИЈЕВИЋИ (Хаџи-Продан и његови сродници, досељени из Рашчића код Ивањице), ЈАНИЋИЈЕВИЋИ, МЛАДЕНОВИЋИ, ТОМАНОВИЋИ, РАДОВАНОВИЋИ, НИКИЋИ, СИМЕУНОВИЋИ, ДМИТРОВИЋИ, НИКОЛИЋИ (стари), НОВАКОВИЋИ, НЕШОВИЋИ (стари доселци из драгачевске Виче), АКСЕНТИЈЕВИЋИ, БЕЛОПАВЛОВИЋИ, ВЕСКОВИЋИ-ФИЛИПОВИЋИ, ЗИМОЊЕ (Зимоњићи, доселци из драгачевских Горачића), ВУЧИЋЕВИЋИ (живели и у XX веку), ТЕРЗИЋИ, РАДИВОЈЕВИЋИ, ПЕРОВИЋИ (доселци из Николића код Вишеграда), ПУРИЋИ (дошљаци из Радијевића код Нове Вароши), стари СИМОВИЋИ (пореклом из Кушића у Моравичком Старом Влаху), ТОПАЛОВИЋИ, ДАНОЈЛИЋИ, КОВАЧЕВИЋИ (стари), ДИМИТРИЈЕВИЋИ, ДРАГИЋЕВИЋИ, КУРЋУБИЋИ (било их више, различитог порекла), МИТРОВИЋИ, МИХАИЛОВИЋИ, ШУНДЕРИЋИ (доселци из драгачевског Граба), МАТИЋИ, ДАРИЈЕВИЋИ (из Дубраве у Моравичком Старом Влаху), ЈОВОВИЋИ, ЈОКСИМОВИЋИ (ако нису Василићи, односно преци Маринковића, прешлаци из Горачића), ЈЕЛИЋИ (пореклом из драгачевске Горње Краварице), ЈОВОВИЋИ, АКСЕНТИЈЕВИЋИ, ЈОВИЧИЋИ (стари), НЕНАДИЋИ, ТРИФУНОВИЋИ (раније МАРИЋИ), ТРАШЕВИЋИ (досељани као ЖИВАНОВИЋИ из Горачића), ВУКИЋЕВИЋИ (из Дукнића код Сјенице) БАРАЛИЋИ (доселци из Горње Краварице у Драгачеву), НЕДЕЉКОВИЋИ, ПЕТРОНИЈЕВИЋИ (прешлаци из суседне Атенице), ПАЈО-

ВИЋИ, БУГАРИ (једнина: Бугарин, дошли из Гуче у Драгачеву), МИТРОВИЋИ (било их више, различитог порекла), ЂАРЋИЈЕВИЋИ, КРИВАЧЕ (пореклом из драгачевске Криваче), ТОМИЋИ (можда из суседне Виљуше), МАТКОВИЋИ (касније МЛАДЕНОВИЋИ), БЕШЕВИЋИ, НИКИЋИ, ЂОРЂЕВИЋИ (стари), ЧИМБУРИ, ЈУКОВИЋИ (прешли у Атеницу, а пореклом су из Маћа у Моравичком Старом Влаху), ЛАЗОВИЋИ (стари), ЗОРИЋИ (из Равне Горе у Моравичком Старом Влаху), ПЕТРОВИЋИ (стари), ВИЛИМАНОВИЋИ (из Добрача код Ариља), ЂОКОВИЋИ (на садашњи, већ прешлаци из Виљуше), ВУКСАНОВИЋИ (друго презиме БАЈОВИЋИ, живе у Виљуши), ИЛИЋИ (из драгачевског Граба), СИМОВИЋИ (стари, одселени у Чачак, Београд и Бечеј), БОЛОВИЋИ, и ЈОВАНОВИЋИ (више родова различитог порекла)...

У Трнави више нема ни неких родова које документа помињу и у XX столећу: ГАВРИЛОВИЋА (из Шареника у Моравичком Старом Влаху), ВУКИЋЕВИЋА (из Дунишића у Старом Влаху), ЈАКОВЉЕВИЋА (из чачанске Вапе), ТАНАСКОВИЋА (можда из драгачевске Живице), ТРИШИЋА (из Сомбора), ЗОРИЋА (из Равне Горе у Моравичком Старом Влаху), ВУЈОВИЋА (досељени из чачанске Бањице, а пореклом – као и остали Вујовићи – из Ровина у Моравичком Старом Влаху), ИВАНОВИЋА, ЏАМБАСОВИЋА (из Амзића код Нове Вароши, па прешли у Атеницу), КНЕЖЕВИЋА (било их више, различитог порекла), ЈЕЛИЋА (из драгачевских Горачића), ВЕЛИЧКОВИЋА, ЂОЛОВИЋА (из Рогаче, привремено – као и неке друге породице, које не помињемо – живели у Трнави после 1960. године) и ПЕШИЋА (из Слатине).⁴⁶

Привремено је доста породица различитог порекла и после Другог светског рата боравило у овом селу. Али, оне нису иза себе оставиле виднијег трага.

У овом раду нису обухваћени учитељи, наставници и професори Основне школе у Трнави.

У сеоској цркви од 1836. до данас богослужбовали су: Сима ПОПОВИЋ (1836), Радован МИТРОВИЋ (1837 – 1850), Радован АВРАМОВИЋ (1851 – 1863), Јован ПАВЛОВИЋ (1863), Вићентије А. ПОПОВИЋ из Лежевице (1863), Витомир А. ПОПОВИЋ (1864 – 1892), Алекса С. ПОПОВИЋ (1892 – 1893), Владимир ПОПОВИЋ (1893 – 1895), Михаило КРАСОЈЕВИЋ (1895 – 1895), Тимотије ВУКОТИЋ,

⁴⁶ Разна документа у МИАЧ; протоколи крштених, венчаних и умрлих у МИАЧ и у Месној канцеларији у Трнави.

Црногорац (1895 – 1900), Аврам ПОПОВИЋ (1900), јеромонах Лазар НИКОЛИЋ (1900), игуман Милентије ЈОВАНОВИЋ (1901 – 1906), Милан ПОПОВИЋ (1906), игуман Милентије ЈОВАНОВИЋ (1907 – 1912), Милан ПРОТИЋ (1910), Милан В. ПОПОВИЋ (1913), Никола СЕРАФИМОВИЋ (1913 – 1917), Милан ПОПОВИЋ (1917), Сретен Д. Букнић (1918 – 1919), Никола СЕРАФИМОВИЋ (1919 – 1920), Михаило КОНОГАЈ (1920 – 1921), Милан ТУЦОВИЋ (1921 – 1933), Миливоје РАБРЕНОВИЋ из Лознице код Чачка (1933 – 1961), Тома ВЕЛИЧКОВИЋ (1961 – 1968) и Милисав ПАВЛОВИЋ (1968 – и данас).⁴⁷ За свештенике нисмо утврдили одакле су. За оне родове који и данас опстају а јесу или нису променили презиме, настојали смо да утврдимо порекло. Посао је био мукотрпан, а подаци – уверени су аутори овог рада – нису увек прецизни.

У овај рад нису унете избеглице из Хрватске, Босне и Херцеговине, са Косова и Метохије које живе у Трнави. Они истичу да су у овом селу привремено настањени.

THE POPULATION OF TRNAVA

In continuation of the study on the origin of the population of the Čačak commune situated on the western bank of the Zapadna Morava, the data on the residents of Trnava are presented in this paper. The information was obtained by tracing the books of the born, married and deceased, various censuses (from the 15th and 16th century Turkish records up to the present time), other archives, epitaphs on the graves and family histories. The book 'Trnava near Čačak. Population. Book 1. Family branches-genealogy' (The Serbian Academy of Sciences, Belgrade, 1997) by Vukosav Vule Vukosavljević was also used, as well as the narration of the oldest locals of that time.

The population of Trnava was found to be of immigrant origin - the oldest families settled in this village in the 17th century. Later on, migrations were unending, particularly those from Stari Vlah and Dragačevo directions; they were especially tumultuous after 1950, and still last. Nevertheless, the presented data are not precise enough - some families are ignorant of their origin. There is no thorough information on emigration from this Čačak village, in particular the one before 1900.

Radovan M. Marinković
Delimir Stišović

⁴⁷ Др Ранко Симовић, Витомир Василић и Милисав Павловић, *Свешћенство у Трнави, Врело*, часопис Завичајног друштва Трнава у Београду, 22, Београд, 1999, стр. 7 – 13.

LA POPULATION DE TRNAVA

En poursuivant nos recherches sur l'origine des habitants de la commune de Tchatchak, située sur la rive droite de la Morava occidentale, nous publions, à cette occasion, des informations sur les habitants du village de Trnava. Nous les avons recueillies en dépouillant les actes de naissance, de mariage et de décès, divers recensements (depuis les defters turcs des XVe et XVIe siècles jusqu'aux recensements de l'époque actuelle), des documents d'archives, des épitaphes, ainsi que des archives familiales. Nous avons consulté aussi le livre de Vukosav–Vule Vukosavljević intitulé „Trnava, près de Tchatchak. Population. Volume I. Arbres généalogiques“ (Académie serbe des sciences et des arts, Belgrade, 1997), et nous avons noté les dires des habitants les plus âgés.

Nous avons établi que la population de Trnava est composée d'immigrés – les familles les plus vieilles y ont fixé leur demeure au XVIIe siècle; par la suite, les immigrants affluaient sans interruption, venant surtout des régions de Stari Vlah et de Dragačevo; l'affluence a été particulièrement massive après 1950 et elle est toujours en cours. Il va sans dire que les informations que nous publions ici ne sont pas complètes, étant donné que certaines familles ne savent rien de leur origine. Les informations sur l'émigration des habitants de Trnava ne sont guère complètes, elles non plus, en particulier celles d'avant 1900.

Radovan M. Marinković
Delimir Stišović